

Sygn. akt IV U 1153/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. B. do renty socjalnej od dnia 01 września 2014 r. do 21 grudnia 2017 r.

Sygn. akt IV U 1153/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił M. B. prawa do renty socjalnej wskazując, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona M. B. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu stanowiska podniosła, że stan zdrowia nie pozwala jej na podjęcie jakiejkolwiek pracy. Od czasu przyznania poprzedniej renty stan jej zdrowia nie poprawił się, nadal ma problemy z nerwicą natręctw, fobią oraz zaburzeniami emocjonalnymi (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24 września 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. B. była uprawniona do renty socjalnej do 31 sierpnia 2014r. (decyzja z 30 września 2013r. o przyznaniu renty socjalnej na okres do 31 sierpnia 2014r. k.10 akt rentowych). W związku z upływem okresu na jaki przyznano rentę, w dniu 8 sierpnia 2014r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k.17 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 29 sierpnia 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika k.19 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia (sprzeciw k.34 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej) ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 24 września 2014r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie komisji lekarskiej ZUS k.21 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej od 1 września 2014r. (decyzja z 30 września 2014r. k.24 akt rentowych).

Ubezpieczona ma niespełna 20 lat. W 2013r. ukończyła Gimnazjum w S. i nie kontynuowała już dalej nauki. Ubezpieczona nigdy nie pracowała. Mieszka z matką i siostrą w S.. Czas spędza w domu na oglądaniu telewizji, czytania (zaświadczenie z Gimnazjum w S. z 4 lipca 2013r. k.5 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonej k.27v – nagranie od minuty 4 do 9).

Ubezpieczona cierpi na upośledzenie umysłowe na pograniczu stopnia umiarkowanego i lekkiego. Ponadto występują u niej zaburzenia lękowe i zaburzenia zachowania. Badanie psychiatryczno-psychologiczne wykazało u ubezpieczonej obniżony nastrój, napięcie psychiczne, spowolnienie psychoruchowe. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego ubezpieczona ma znacznie obniżone zdolności adaptacyjne, co uniemożliwia jej podjęcia pracy zarobkowej. Podnoszone przez organ rentowy okoliczności dotyczące korzystania przez ubezpieczoną z komputera i posiadania konta na facebooku nie stanowią o jej dobrym funkcjonowaniu społecznym. Stan psychiczny ubezpieczonej nie uległ jakościowej poprawie w porównaniu z badaniem przez komisję lekarską ZUS z 10 września 2013r. (do celów poprzednio ustalonego prawa do renty). Ubezpieczona wymaga rehabilitacji społecznej, która powinna przebiegać w Środowiskowym Domu Samopomocy przy Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy. Niezdolność ta powstała przed 18. rokiem życia, a przewidywany okres jej trwania to 21 grudnia 2017r. (opinia biegłych psychiatry i psychologa k.9-11 i k.13-15 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. B. zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2013r. poz.982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy, a wskazana niezdolność jest następstwem naruszenia sprawności organizmu powstałego w powyższych okresach. W celu ustalenia tej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych psychiatry i psychologa. W sporządzonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonej upośledzenie umysłowe na pograniczu lekkiego i umiarkowanego, a także zaburzenia zachowania i zaburzenia lękowe, które powodują, że ubezpieczona ma znacznie obniżone zdolności adaptacyjne, co uniemożliwia jej podjęcie pracy. Stan taki powoduje, że ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy, a przewidywany okres jej trwania to 21 grudnia 2017r.

Analizując powyższą opinię biegłych, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów posiadających wiedzę i doświadczenie zawodowe konieczne do oceny stanu zdrowia psychicznego ubezpieczonej. Wydanie opinii poprzedzone było analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej oraz jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii, gdyż zarzuty do sporządzonej już opinii stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych (wniosek i zarzuty organu rentowego do opinii biegłych k.22-24 akt sprawy). Okoliczność, że ubezpieczona w warunkach domowych, w obecności siostry czy matki potrafi skorzystać z komputera, który staje się niemal powszechnie dostępnym urządzeniem domowym, nie podważa ustaleń biegłych, że ubezpieczona z uwagi na znacznie obniżone zdolności adaptacyjne nie jest w stanie podjąć pracy. Osoba chora może bowiem względnie dobrze funkcjonować w otoczeniu domowym i w obecności bliskich, a nie być zdolna – z uwagi na istniejące dysfunkcje, tu natury psychicznej – do podjęcia i utrzymania pracy zawodowej.

W konsekwencji Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo M. B. do renty socjalnej w okresie od 1 września 2014r. do 21 grudnia 2017r.